

Sosiaali- ja terveysvaliokunta

ASIA: HE 241/2020 vp Hallituksen esitys eduskunnalle hyvinvointialueiden perustamista ja sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisen uudistusta koskevaksi lainsäädännöksi sekä Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjan 12 ja 13 artiklan mukaisen ilmoituksen antamiseksi

Eduskunnan sosiaali- ja terveysvaliokunta on pyytänyt opetus- ja kulttuuriministeriöltä kirjallista asiantuntijalausuntoa asiakohdassa mainitusta hallituksen esityksestä. Pyydettyä lausuntonaan opetus- ja kulttuuriministeriö toteaa seuraavaa (numeroinnissa noudatetaan HE:n numerointia aloittaen ministeriön lausunnossa kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta).

8. Laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta

Sosiaali- ja terveydenhuollon uudistuksen yhteydessä kuntien rahoituksesta siirtyy noin 65 % osaksi maakuntien rahoitusjärjestelmää. Kuntien vastuulle jäävä peruspalveluiden järjestämismäärä sekä siihen osoitettu valtionosuus liittyvät pääosin opetus- ja kulttuuritoimen toimialan palveluihin eli varhaiskasvatukseen, esi- ja perusopetukseen, taiteen perusopetukseen, kirjastotoimeen ja kuntien kulttuuritoimen, kuntien liikuntatoimen ja kuntien nuoristotoimen palveluihin.

Kuntien peruspalveluiden valtionosuusjärjestelmän rakenne säilyy ennallaan ja uudistus on lähtökohtaisesti tekninen siten, että järjestelmästä poistetaan ns. sosiaali- ja terveydenhuollon osat eli lähinnä sairastavuus- ja aikuis- ja vanhusväestön asukaskohtaiset perusteet. Kuntakohtainen rahoitus perustuu edelleen tarve-erojen ja tulojen tasaukseen. Kuntien valtionosuusjärjestelmän mukainen tarve-erojen tasaamisen kriteeri on edelleen asukaskohtainen valtionosuus, jota porrastetaan ikäryhmäkohtaisilla kertoimilla. Uutena valtionosuuskriteerinä järjestelmässä on hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen lisäosa. Lisäksi järjestelmässä tarkistetaan eräiden nykyisten kriteereiden laskentatapaa ja poistetaan aiempia tasausjärjestelyitä.

SOTE-uudistus toteutetaan ajallisesti tilanteessa, jossa samaan aikaan kuntakentän toimintaympäristö on merkittävässä muutoksessa. Lasten ja nuorten ikäluokkien pienentyminen ja muuttoliike harvaan asutuilta alueilta kaupunkiseuduille sekä Etelä-Suomeen aiheuttavat muutospaineita erityisesti kuntien vastuulla olevien sivistystoimen palveluiden rakenteisiin, jotka toteutetaan lähipalveluina tiiviillä palveluverkolla. Palvelurakenteita ei ole mahdollista keventää vähenevän palvelutarpeen tahdissa, joka aiheuttaa yksikkökustannusten kasvua ja kuntien taloudellista eriytymistä.

Kuntien vastuulla olevien peruspalveluiden järjestämismäärien ja -rahoituksen vähentyminen vaikuttaa monella tapaa kuntien vastuulle jäävien tehtävien järjestämisedellytyksiin. Maakunnille siirrettävän rahoituksen saman suuruinen osuus on haasteellinen erityisesti kapean tulopohjan ja korkean kustannustason kunnissa. Lisäksi tehtävien vähentyessä kuntien resurssien käytön joustavuus vähenee olennaisesti ja palveluiden järjestämiskustannusten vaihteluväli laajenee. Hallinnollisessa siirtymävaiheessa muutosten tasoituskertoimien yhteydessä huomioidaan kuntien erilaiset taloudelliset kustannusrakenteet ja uudistuksen asukaskohtaiset vaikutukset. Laajan tehtävien siirron vuoksi kuntien rahoitusperiaatteen toteutumisesta on tärkeää seurata valtakunnallisen tilanteen lisäksi myös kuntatasolla.

Julkisen talouden merkittävin kustannusten kasvupaine tällä vuosikymmenellä liittyy maakuntien vastuulle siirrettävien sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisen kustannuksiin ikäsidonnaisten menojen kasvaessa voimakkaasti. Maakuntien rahoitusjärjestelmän perustuessa täysimääräiseen valtionosuusrahoitukseen, niiden tehtävien kustannuskasvu aiheuttaa sopeuttamispaineita muihin valtion menoihin. Uudistuksen johdosta tehtävät valtionosuuden siirrot kunnilta SOTE-maakuntiin on tärkeää määrittää siten, ettei uudistus vaaranna

kuntien vastuulle jäävien peruspalveluiden järjestämisen edellytyksiä. Maakuntien lisääntyneitä tehtäviä ja kasvaneita kustannuksia ei tule rahoittaa leikkaamalla kuntien valtionosuuksia.

Opetus- ja kulttuuriministeriö pitää tarveperusteisten valtionosuuskriteerien valikoimaa ja painoarvoja perusteltuina. Toisaalta ministeriö kiinnittää huomiota, että ikäryhmäpohjaiset rahoituskriteerit eivät tunnista vapaa-aikapalveluiden, kuten esimerkiksi kirjastopalveluiden, kulttuuripalveluiden tai liikuntapalveluiden tarpeissa olevia eroavaisuuksia.

Lapsi- ja nuorisoikäluokkien pienentyminen valtakunnallisesti ja erityisesti kapean ikärakenteen alueilla johtaa varhaiskasvatuksen ja perusopetuksen yksikkökustannusten kasvuun. Siitä johtuen on perusteltua, että asukastiheyden ja syrjäisyyden perusteella jaettavan rahoituksen osuudet pidetään riittävän korkeana ja niiden riittävyttä seurataan toteutuneiden kustannusten perusteella. Syrjäisyyskertoimen suhteellisen osuuden lievää kasvua uudistuksen yhteydessä voidaan pitää kannatettavana.

Opetus- ja kulttuuriministeriö pitää tasausjärjestelmän merkittävää asemaa kuntien rahoitusjärjestelmässä perusteltuna. Uudistuksen yhteydessä ehdotettava tasausrajan nosto turvaa nykyistä paremmin kapean verotulopohjan kuntien palveluiden järjestämisen edellytyksiä. Tasausvähennyksen pienentyminen parantaa osaltaan vahvemman veropohjan eli kasvukuntien ja kaupunkiseutujen asemaa. Kaupunkiseutujen ja kasvukuntien palveluiden piirissä on väestöryhmiä, joiden palveluiden järjestämisen kustannustaso on keskimääräistä korkeampi. Mm. vieraskielisten ja syrjäytymisuhan alaisten oppilaiden aiheuttamat korkeammat kustannukset ovat monien kaupunkiseutujen haasteita. Työttömyyskertoimen ja koulutustaustakertoimen lisäksi tasausjärjestelmä edesauttaa muuttovoittokuntien palvelurakenteiden kehittämistä ja investointien edellytyksiä. Tasausvähennyksen kohtuullisuus kannustaa myös osaltaan kasvukuntia verotuloja kasvattamaan elinkeinopolitiikkaan.

Kuntien vastuulla olevalla opetus- ja kulttuuritoimen palvelujärjestelmillä on vahva säädös- ja normipohja sekä lähipalveluperiaate, joilla turvataan tasa-arvoisten ja laadukkaiden peruspalveluiden saatavuus kaikissa kunnissa. Palvelutarpeen ja kustannuksia aiheuttavien tekijöiden vaihdellessa kuntien välillä tulee edelleen säilymään huomattavia eroja palveluiden yksikkökustannuksissa, jotka edellyttävät kustannuserot huomioivaa valtionosuusjärjestelmää ja kuntien verotuloihin perustuvaa tasausjärjestelmää.

SOTE-uudistuksen yhteydessä voimaantuleva ehdotettu uusi kuntien valtionosuusjärjestelmä perustuu lähtökohtaisesti nykyjärjestelmään, josta on poistettu sosiaali- ja terveydenhuollon kriteerit. Uudistuksen yhteydessä kuntien toimintaympäristö on muutoksessa erityisesti väestökehityksen osalta, jonka vuoksi uudistuksen vaikutuksia kuntien toimintaan ja talouteen on vaikea ennakoida. On todennäköistä, että kuntien mahdolliset käyttötalouden sopeutustoimet tulisivat jatkossa kohdistumaan aiempaa enemmän esi- ja perusopetukseen sekä varhaiskasvatukseen, joiden järjestämistä sitoo toimintalainsäädäntö. Näistä syistä opetus- ja kulttuuriministeriö pitää tärkeänä, että uudistuksen voimaantulon jälkeen käynnistetään kuntien valtionosuusjärjestelmän ja kuntien vastuulla olevien tehtävien rahoitusjärjestelmän uudistus. Siinä yhteydessä tulisi selvittää opetus- ja kulttuuritoimen palveluiden valtionosuuksien siirtäminen osaksi tehtäväkohtaista valtionosuusjärjestelmää ja valtionosuusrahoituksen siirtäminen opetus- ja kulttuuritoimen pääluokkaan. Näin rahoitusjärjestelmä sisältyisi osaksi koko toimialan ohjausjärjestelmän kokonaisuutta.

Lakiteknisenä huomiona opetus- ja kulttuuriministeriö toteaa, että opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annettuun lakiin (1705/2009) sisältyy useita lakiviittauksia voimassa olevaan kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettuun lakiin (1704/2009). Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annettu laki ei ole nyt käsiteltävänä olevan hallituksen esityksen liitelakina, mutta selkeyden vuoksi opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annettuun lakiin sisältyvät lakiviittaukset tulee päivittää kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettavan uuden lain mukaisiksi. Ehdotukseen kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettavaksi laiksi sisältyy säännös, jonka mukaan, jos muualla laissa viitataan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleeseen kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettuun lakiin, on sen sijasta sovellettava tätä uutta lakia. Tästä johtuen päivitykset opetus- ja kulttuuritoimen rahoituslakiin voidaankin tehdä myös myöhemmin kuin nyt käsiteltävänä olevan hallituksen esityksen yhteydessä.

Hallituksen esityksen jaksossa ”Suhde muihin esityksiin” (s. 1101) todetaan, että hallitus on antanut eduskunnalle valtion vuoden 2021 talousarvioesitykseen liittyvän esityksen oppivelvollisuus uudistuksesta (HE 173/2020 vp). Opetus- ja kulttuuriministeriö toteaa, että oppivelvollisuus uudistusta koskeva lainsäädäntö on vahvistettu 30.12.2020 ja kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettuun lakiin tehdyt muutokset tulee ottaa huomioon nyt käsiteltävänä olevassa esityksessä ehdotetussa uudessa kunnan peruspalvelujen valtionosuuslaissa.

15 § Hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen lisäosa – Kulttuuri osaksi lisäosaa

Hallituksen esityksen 15 §:ssä esitetään säädettäväksi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen lisäosasta. Sen mukaan kunnalle myönnetään hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen lisäosana euromäärä, joka lasketaan kertomalla asukasta kohden määritelty hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen perushinta kunnan asukasmäärällä sekä kunnalle määritellyllä hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kertoimella, jotka määritellään kunnan hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen toimintaa kuvaavien indikaattoreiden sekä toiminnan tulosta kuvaavien indikaattorien perusteella. Indikaattoreista sekä hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kertoimen määräytymisperusteista ja laskennasta sekä laskennassa käytettävistä tilastotiedoista annetaan tarkemmat säädökset valtioneuvoston asetuksella. Kerroin on esitetty laadittavaksi peruskoulutukseen, liikuntaan ja kunnan johtamiseen liittyvien indikaattorien perusteella Kulttuuriin liittyviä indikaattoreita ei ole sisällytetty kertomeen, vaikka lain 15 § perusteluissa todetaan kulttuurin merkitys hyvinvoinnin ja terveyden edistämisessä yhdessä koulutuksen ja liikunnan rinnalla.

Opetus- ja kulttuuriministeriö katsoo, että hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerrointa tulisi täydentää sisällyttämällä mukaan kulttuuria koskevat indikaattorit. Kulttuurin puuttuminen indikaattorikokonaisuudesta antaa puutteellisen kuvan ihmisten terveyteen ja hyvinvointiin vaikuttavista tekijöistä, eikä indikaattorien toimintaa ohjaava vaikutus toteudu siten tarkoituksenmukaisesti. Kulttuurin indikaattorit ovat muodostettavissa Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen (THL) tekemän TEAvisari-tiedonkeruun pohjalta, josta on kerätty kertomissa mukana olevia liikuntaan liittyviä indikaattoreita.

Hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen eli ns. hyte-kertoimen painoarvoa tulisi vastaavasti hieman kasvattaa nykyisestä, jotta tehdyn hyvinvoinnin ja terveyden edistämistyön merkitys tulee paremmin huomioiduksi tässä kokonaisuudessa.

23. Laki oppilas- ja opiskelijahuoltolain muuttamisesta

Opetus- ja kulttuuriministeriö katsoo, että lakiesityksissä ehdotettu malli, jonka mukaan psykologi- ja kuraattoripalvelut järjestettäisiin asianomaisen maakunnan taholta, on toimiva ja turvaa ammattitaitoiset psykologi- ja kuraattoripalvelut kouluille jatkossakin, myös niissä kunnissa, missä tähän saakka on ollut vaikeuksia niitä järjestää lain edellyttämällä tavalla. Toimintojen eriytyminen ehdotetulla tavalla kunnan ja maakunnan välille ei kuitenkaan saa johtaa siihen, että oppilas- ja opiskelijahuoltolain edellyttämä oppilashuoltotyön monialainen yhteistyö sekä toimeenpanon ohjaus siitä kärsii. Sen vuoksi opetus- ja kulttuuriministeriö pitää tärkeäksi, että kunnan sivistystoimen ja maakunnan kiinteä yhteistyö jatkossa varmistetaan esimerkiksi vastuuttamalla siihen nimetyt virkamiehet.

Kuntien opetustoimen ja hyvinvointialueen opiskeluhuollon olisi tästä syystä kiinnitettävä erityistä huomiota sen varmistamiseen, että yhteistyörakenteet toimivat ja tietojenvaihto ovat riittävällä tasolla. Näillä keinoilla varmistettaisiin, että oppilaat ja opiskelijat saisivat tarvitsemansa tuen. Opetus- ja kulttuuriministeriö toteaa, että esitetty huoli on todellinen ja siksi asiaan tulee kiinnittää erityistä huomiota. Lisäksi koulutuksen järjestäjillä tulee olla mahdollisuus johtaa oppilaitoksen toimintaa niin, että yhteisöllisen ja yksilöllisen opiskeluhuollon muodostaa kokonaisuuden ja mahdollistaa moniammatillisen yhteistyö opetushenkilöstön ja opiskeluhuollon ammattilaisten välillä.

2. Laki sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä

Opetus- ja kulttuuriministeriö pitää tärkeänä hallituksen esitykseen kirjattua mahdollisuutta osallistua valtakunnalliseen ohjaukseen niiltä osin, kun on kyse opetus- ja kulttuuriministeriön toimivaltaan kuuluvista asioista. Opetus- ja kulttuuriministeriö huomauttaa kuitenkin, että joka neljäs vuosi vahvistettavat valtakunnalliset strategiset tavoitteet tulisivat hallituksen esityksen mukaan olemaan väljät, jolloin haasteeksi saattaa vuosittaisiin lain 24 § (Sosiaali- ja terveysministeriön neuvottelut hyvinvointialueen kanssa) mukaisiin neuvotteluihin liittyen muodostua esimerkiksi oppilas- ja opiskelijahuollon palvelujen toimeenpanoon liittyvä seuranta, arviointi ja ohjaus.

On tärkeää, että edellä mainitussa 24 §:ssä täsmennetään ohjaavien ministeriöiden (kuten opetus- ja kulttuuriministeriön) roolia ohjauksen kokonaisuudessa ja etenkin suhteessa sosiaali- ja terveydenhuollon neuvottelukunnan (§ 23) tehtäviin ja osallistumisesta 24 §:n mukaisiin neuvotteluihin. Ao. neuvottelujen tulisi perustua tiiviisti valtakunnallisiin sote-järjestämisen strategiaan tavoitteisiin, josta olisi tärkeää todeta 24 §:ssä.

Hallituksen esitys ei sisällä sosiaali- ja terveysalan korkeakouluopiskelijoiden harjoitteluun liittyviä säädösmuutoksia. Sosiaali- ja terveysalalla tarvittavan osaamisen turvaaminen edellyttää kuitenkin, että sosiaali- ja terveysalan ammatillisten tutkintojen ja korkeakoulututkintojen opiskelijoilla on monipuoliset ja riittävät harjoittelu- ja työssäoppimismahdollisuudet. Hallitus toteuttaa jatkovalmisteluna muutokset, jotka takaavat, että julkiset ja yksityiset sosiaali- ja terveyspalvelujen toteuttajat tarjoavat riittävän määrän harjoittelupaikkoja sosiaali- ja terveysalan opiskelijoille. Tavoitteena on luopua ammattikorkeakoulujen maksamista harjoittelukorvauksista. Tämän toteuttamiseksi hallitus tarkastelee harjoittelupaikkojen tarjoamiseen liittyviä velvoitteita ja kannusteita sekä korvausten maksamista ja valmistelee tarvittavat lainsäädäntömuutokset. Samalla selvitetään maakuntien mahdollisuutta koordinoita harjoittelupaikkoja ja sopia niistä yksityisten palveluntarjoajien kanssa.

Hallituksen esityksen mukaan erillisessä valmistelussa selvitetään tarpeita ja mahdollisuuksia kehittää kokonaisuutena koulutus-, tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoiminnan rakenteita, ohjausta sekä rahoitusta koskevaa sääntelyä ja nyt käsiteltävän hallituksen esityksen johdosta terveydenhuoltolakiin, sosiaalihuoltolakiin sekä sosiaalialan osaamiskeskustoiminnasta annettuun lakiin tehtäisiin hyvinvointialueiden perustamisesta ja järjestämisvastuun siirrosta johtuvat tekniset muutokset erillisellä hallituksen esityksellä siten, että niitä sovellettaisiin järjestämisvastuun siirrosta lähtien kuntien ja sairaanhoitopiirien sijasta hyvinvointialueisiin.

Näin ollen koulutusta, tutkimusta ja innovaatiotoimintaa koskeviin toimiin ei tässä vaiheessa tehtäisi muita kuin teknisiä säädösmuutoksia. Opetus- ja kulttuuriministeriön näkemyksen mukaan nykyiseen lainsäädäntöön on sisällöllisiäkin muutostarpeita ja pitää siten tärkeänä, että sääntelyn kehittämistä näiltä osin jatketaan.

Maakuntien ja sosiaali- ja terveydenhuollon yhteistyöalueiden on tehtävä jatkossa laajasti myös valtakunnallista yhteistyötä eri koulutuksen järjestäjien ja korkeakoulujen kanssa. Tarve valtakunnalliselle yhteistyölle korostuu korkeakoulujen kanssa tehtävässä yhteistyössä. Korkeakoulut profiloituvat omien painoalojensa kautta ja näin ollen erikoistuvat kukin vahvuusalueellaan. Näin ollen ei riitä, että yhteistyö on vain alueellista tai paikallista. Tämä on huomioitava esityksessä.

Hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen kunnassa (6 §) ja hyvinvointialueella (7 §)

Lain perusteluissa todetaan, että ihmisten hyvinvointi ja terveys ovat yhteydessä varhaiskasvatukseen ja koulutukseen, liikunta-, ravitsemus- ja kulttuuripalveluihin, asumiseen ja kaavoitukseen, liikennejärjestelyihin sekä moniin muihin kuntien hoitamiin tehtäviin.

Lakiehdotuksen perusteluiden mukaan kunnalla olisi kokonaisvastuu hyvinvoinnin ja terveyden edistämiseen liittyvästä valmistelusta ja toteuttamisesta, valmistelun ja toimeenpanon johtamisesta ja yhteensovittamisesta sekä seurannasta ja raportoinnista siltä osin kuin hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen kytkeytyy kunnan muihin lakisäätöihin tehtäviin.

Opetus- ja kulttuuriministeriö katsoo, että kulttuuripalveluiden tulisi olla yksi kunnan toimialoista, jotka sisältyvät kunnan hyvinvoinnin edistämiseen. Kulttuuripalvelut tulisi sisällyttää hyvinvoinnin seurantaan ja arviointiin, kuten hyvinvointikertomukseen ja -suunnitelmaan sekä hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen tavoitteisiin ja toimenpiteisiin.

Myös hyvinvointialueen hyvinvointikertomuksiin ja -suunnitelmiin tulisi sisällyttää taide- ja kulttuuritoiminta painottuen asukkaiden kulttuuristen oikeuksien toteutumiseen ja hyvinvoinnin ja terveyden edistämiseen. Hyvinvointikertomus- ja suunnitelma laaditaan yhteistyössä hyvinvointialueeseen kuuluvien kuntien kanssa. Jotta hyvinvointialue voi hankkia sosiaali- ja terveydenhuollon tarvitsemia sekä kansalaisten hyvinvointiin tähtääviä taide- ja kulttuuripalveluja, niiden tulee olla osa palveluvalikoimaa ja kirjattu hyvinvointialueen palvelustrategiaan. Kulttuurihyvinvoinnin näkökulmasta katsottuna yhteistyössä tulisi huomioida kunnan kulttuuritoiminnan ja taidelaitosten lisäksi myös taide- ja kulttuurialan järjestöt ja yksityisen sektorin toimijat.

1. Laki hyvinvointialueesta

Hyvinvointialuestrategian (41 §) yhteys maakunnan kehittämiseen, koulutukseen ja tutkimukseen liittyviin tehtäviin on tärkeä huomioida. Hyvinvointialueen ja maakuntien liittojen väliseen yhteistyöhön näiltä osin olisi hyvä kannustaa tai jopa velvoittaa.

Lain 14 § perusteluissa lähdetään siitä, että perustettavilla hyvinvointialueilla tulee olemaan yhdessä kuntien kanssa jaettu ja yhteinen vastuu alueen asukkaiden hyvinvoinnista palvelujen järjestäjänä sekä alueen taloudellisesta kestävydestä. Muutos vaikuttaa terveyden ja hyvinvoinnin edistämistehtävän rakenteisiin ja rajapintoihin myös kunnan järjestämistä vastaavalla olevan kulttuuritoiminnan sekä hyvinvointialueen järjestämistä vastuulle siirtyvien sosiaali- ja terveyspalvelujen yhteistyön näkökulmasta. Kokonaisuuden hallitsemiseksi olisi tarkoituksenmukaista, että hyvinvointialue ja sen alueen kunnat kävisivät vähintään valtuustokausittain neuvottelut hyvinvointialueen ja kuntien välisestä yhteistyöstä tavoitteista ja työnjaosta (lain 14 §). Neuvottelutulos hyväksyttäisiin hyvinvointialueiden ja kuntien valtuustojen toimesta. Terveyttä ja hyvinvointia edistävä taide- ja kulttuuritoiminta tulee nähdä sekä kunnan että hyvinvointialueen hyvinvointitehtävänä, toimintana, jota toteutetaan eri toimialojen yhteistyönä. Tätä silmällä pitäen opetus- ja kulttuuriministeriö pitää tärkeänä, että mainituissa neuvotteluissa on mukana myös kulttuuritoiminnan ja kulttuuripalvelujen järjestämisen kysymykset. Näin turvattaisiin tasa-arvoisten ja laadukkaiden palveluiden saatavuus kaikissa kunnissa sekä niiden terveyttä ja hyvinvointia edistävä rooli.

22. Laki Kevasta annetun lain muuttamisesta

Lakiesityksessä todetaan, että kuntien lakiin perustuvilla tehtävillä tarkoitetaan sekä sellaisia tehtäviä, joita kunnat ovat velvollisia hoitamaan, että sellaisia tehtäviä, joita kunnat lakiin perustuen voivat halutessaan hoitaa. Lailla on kuntien velvollisuudeksi säädetty nykyisin esimerkiksi perusopetuksen ja lasten päivähoidon järjestäminen, sairaanhoito ja kaavoitus. Lakiesityksessä tulee korjata virke: ”Toisen asteen koulutus ja kulttuuripalvelut ovat puolestaan tehtäviä, joita yksittäinen kunta ei ole velvollinen järjestämään.” muotoon: ”Toisen asteen koulutus on puolestaan tehtävä, jota yksittäinen kunta ei ole velvollinen järjestää.” Kulttuuripalvelut tulee poistaa virkkeestä, koska kunnat ovat lain *Kuntien kulttuuritoiminnasta* (166/2019) 3 §:n mukaisesti velvollisia järjestämään kuntien kulttuuritoimintaa koskevat tehtävät.

Kansliapäällikkö

Anita Lehikoinen

Neuvotteleva virkamies

Merja Niemi